

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

נדה-בנות כותים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ר"מ היא												לב.
קטן וקטנה לא חולצין ולא מיבמין - דברי ר"מ	דתניא: [ר"מ]	⚡	■	!								לב.
יפה אמרת שאין חולצין - איש כתוב בפרשה, ומקשינן אשה איש, ומה טעם אין מיבמין?	אמרו לו ר"מ: [רבנן]	⚡	■	!								לב.
קטן - שמא ימצא סריס, קטנה - שמא תמצא אילנית, ונמצאו פוגעין בערוה שלא במקום מצוה.	אמר להן: [ר"מ]	!	■	!								לב.
ורבנן		⚡		!								לב.
זיל בתר רובא דקטנים, ורוב קטנים לאו סריסים נינהו, זיל בתר רובא דקטנות - ורוב קטנות לאו אילנית נינהו.		!		!								לב.
אימר דשמעת ליה ר"מ מיעוטא דשכיח, אבל מיעוטא דלא שכיח מי שמעת ליה?			⚡									לב.
הא נמי מיעוטא דשכיח הוא			!									לב.
מעשה בעין בול - והטבילוה קודם לאמה.	דתניא, א"ר יוסי:	■	!									לב.
מעשה בבית שערים - והטבילוה קודם לאמה.	ואמר רבי:	■	!									לב.
מעשה בפומבדיתא - והטבילוה קודם לאמה.	וא"ר יוסף:	■	!									לב.
בשלמא דר' יוסי ודרכי - משום תרומת א"י, אלא דרב יוסף למה לי?		⚡										לב.
אין תרומת חו"ל אסורה - אלא במי שטומאה יוצאה מגופו, והני מילי - באכילה, אבל בנגיעה לא	והא אמר שמואל:	⚡										לב.
לא נצרכה אלא לסוכה שמן של תרומה,	מר זוטרא:	!										לב.
(ויקרא כ"ב) ולא יחללו את קדשי בני ישראל אשר ירימו לה' - לרבות את הסך ואת השותה.	דתניא:	!	■									לב.
שותה למה לי קרא? שתיה בכלל אכילה		!	⚡									לב.
אלא: לרבות את הסך כשותה.		!	!									לב.
ואיבעית אימא מהכא: (תהלים קט) ותבא כמים בקרבן וכשמן בעצמותיו.		!										לב.
אי הכי - דידן נמי								⚡				לב.
אנן דדרשינן אשה ואשה, וכי חזיין מפרשי להו - לא גזרו בהו רבנן, אינהו דלא דרשי אשה ואשה, וכי חזיין לא מפרשי להו - גזרו בהו רבנן.								!				לב.
מאי אשה ואשה?								^				לב.
אשה - אין לי אלא אשה - תינוקות בת יום אחד לנדה מנין? ת"ל: ואשה.	דתניא:	■	!									לב.
אלמא, כי מרבי קרא - בת יום אחד מרבי			!									לב.
אשה - אין לי אלא אשה, תינוקות בת ג' שנים ויום אחד לביאה מנין? ת"ל: ואשה	ורמינהו:	⚡	■									לב.
הלכתא נינהו, ואסמיניהו רבנן אקראי.	רבא:	!										לב.
הי קרא והי הלכתא?		^										לב.
אילימא בת יום אחד - הלכתא, בת שלש שנים ויום אחד - קרא		!										לב.
קרא סתמא כתיב		⚡										לב.
אלא, בת ג' שנים ויום אחד - הלכתא, בת יום אחד - קרא.		!										לב.
ומאחר דהלכתא, קרא ל"ל?		⚡										לב.

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◼ קושיא-challenge ◻ שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
נדה-בנות כותים	מימרא												לב.	
	למעוטי איש מאודם.											◊	לב.	
	אשה - אין לי אלא אשה, בת י ימים לזיבה מנין - ת"ל ואשה.	והא דתניא:	◻									◊	לב:	
	למה לי? ליגמר מנדה		◻										לב:	
	צריכא, דאי כתב רחמנא בנדה - הוה אמינא: נדה - משום דכי חזאי חד יומא בעיא למיתב ז', אבל זבה, דאי חזאי חד יומא - בשומרת יום כנגד יום סגי לה, אימא לא - צריכא.											◊	לב:	
	ולכתוב רחמנא בזבה, ולא בעי בנדה, ואנא ידענא דאין זבה בלא נדה		◻									◊	לב:	
	אין ה"ג.											!	לב:	
	ואלא קרא למה לי?		◻										לב:	
	למעוטי איש מאודם.											!	לב:	
	הא מיעטתיה חדא זימנא?		◻										לב:	
	חד - למעוטי משכבת זרע, וחד - למעוטי מדם.											!	לב:	
	וכן לענין זכרים											◻	לב:	
	(ויקרא טו) איש איש מה ת"ל איש איש - לרבות תינוק בן יום אחד, שהוא מטמא בזיבה - דברי רבי יהודה.	דתניא: [רבי יהודה]	◻									◊	לב:	
	אין צריך, הרי הוא אומר (ויקרא טו) לזכר ולנקבה לזכר - כל שהוא זכר בין שהוא גדול בין שהוא קטן, ולנקבה - כל שהיא נקבה, בין גדולה בין קטנה. א"כ מה ת"ל איש איש? דברה תורה כלשון בני אדם.	רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקא:	◻									◊	לב:	
	אלמא, כי מרבי קרא - בן יום אחד מרבי											◻	לב:	
	איש - אין לי אלא איש, בן תשע שנים ויום אחד מנין? ת"ל (ויקרא טו) ואיש	ורמיניה:	◻										לב:	
	הלכתא ניהו, ואסמיכניהו רבנן אקראי.	רבא:										!	לב:	
	הי הלכתא והי קרא?											⋈	לב:	
	אילימא בן יום אחד - הלכתא, ובן ט' שנים ויום אחד - קרא											!	לב:	
	קרא סתמא כתיב		◻										לב:	
	אלא: בן ט' שנים ויום אחד - הלכתא, ובן יום א' - קרא											!	לב:	
	וכי מאחר דהלכתא היא - קרא למה לי?		◻										לב:	
	למעוטי אשה מלובן.											!	לב:	
	למה לי למכתב בזכרים, ולמה לי למכתב בנקבות?		◻										לב:	
	צריכי, דאי כתב רחמנא בזכרים - משום דמטמאי בראיות כבימים, אבל נקבות דלא מטמאו בראיות כבימים - אימא לא, ואי כתב רחמנא בנקבות - משום דקמטמו באונס, אבל זכרים דלא מטמאו באונס - אימא לא, צריכא.											!	לב:	
	הכותים מטמאין משכב תחתון כעליון:												◻	לב:
	מאי משכב תחתון כעליון?											⋈	לב:	
	אילימא דאי איכא י מצעות ויתבי עליהו - מטמו להו											!	לב:	
	פשיטא, דהא דרס להו											◻	לב:	
	אלא: שיהא תחתונו של בועל נדה כעליונו של זב, מה עליונו של זב - אינו מטמא אלא אוכלין ומשקין, אף תחתונו של בועל נדה - אינו מטמא אלא אוכלין ומשקין.											!	לב:	

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא-■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
נדה-בנות כותים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	ב
מימרא	מאן דאמר											
עליונו של זב מנלן?												
דכתיב (ויקרא טו) וכל הנוגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא												
מאי תחתיו?												

לב:
לב:
לב: